

JYRI PARETSKOI

Tekstin- ja tiedonlouhinta kielletty.
Text and data mining prohibited.

Sarjassa ovat ilmestyneet:

K15

K15 – Salaisuuksia

K15 – Vahinkoja

K15 – Lupauksia

K15 – Muutoksia

K15 – Pornoa ja sirkushuveja

Kiitokset Taiteen edistämiskeskukselle, joka on tukenut tämän teoksen kirjoittamista.

© 2020 Jyri Paretskoi ja Kustannusosakeyhtiö Otava

Tekstin- ja tiedonloughinta kielletty.

ISBN 978-951-1-55248-2

OTAVA
KIRJAPAINO
Keuruu 2026

Roni makasi sängyllä ja selasi vihkoaan. Siihen oli viimeisten kuukausien aikana kertynyt huomattava määrä merkintöjä. Hän piti sääntillisesti kirjaa harrastukseensa liittyvistä asioista: aika, paikka, kesto sekä stimulantti eli esimerkiksi elokuvien käyttötarkoitukseen nähden parhaat yksityiskohdat. Todennäköisesti kaikki pitivät vastaavanlaista päiväkirjaa. Ei Roni ollut keneltäkään kysynyt, mutta niin sen täytyi olla. Olisihan ollut tyhmää olla tekemättä muistiinpanoja tärkeistä asioista. Roni ei ollut tyhmä vaan todistetusti hyvin älykäs. Hänen kuolemansa jälkeen jälkipolvet voisivat tutkia ja ihmetellä kertynyttä dataa. ”Kappas vain, tuona päivänä Ronille on kertynyt onnistuneita suorituksia seitsemän kappaletta, joista kaksi vasemmalla kädellä. Ei huonosti”, joku sanoisi ja muistेलisi kyynel silmässä Ronia ja hänen urotekojaan.

Ainakin Roni voisi sanoa, että hänen harrastuksensa oli tyydyttävä. Samaa ei voinut sanoa vanhempiansa pakot-

tamana pianoa tai käyräselloa tai muuta yhtä omituista soitinta päivästä toiseen veivaava, elämänsä kyllästynyt perusjamppa tai -jampatar. Sitä paitsi Ronin lajilla oli takuulla enemmän harrastajia kuin potku-, käsi-, lento- ja jääpallolla yhteensä. Kannattaisi ehkä jopa perustaa lajiliitto, vähän niin kuin hiihtoliitto. Kumma, ettei sellaista vielä ollut olemassa. Suomen Masturbointiliitto kuulostaisi viralliselta ja juhlavalta, ja liitolle voisi tietysti suunnitella tyylikkään logon, ehkä jopa viirin. Suomen Masturbointiliittoon voisi kuulua eri seuroja, kuten vaikkapa Raision runkkaus- ja rynkytysseura eli RRRS tai Kuopion käsityöseura KKTS.

Virallisissa kilpailuissa tulisi kuitenkin väistämättä vastaan dopingtestaus. Se tarkoittaisi takuulla lukuisia käryjä ja sitä myötä kilpailukieltoja ja tietenkin huonoa mainetta muuten niin jalolle harrastukselle. Roni kuvitteli, kuinka hän istuisi maailmanmestaruuskilpailujen lehdistötilaisuudessa salamavalon räiskyessä, koputtaisi sormellaan mikrofoniin ja rykäisisi sitten koko maailman itsetyydytyspiirejä hätkähdyttävän paljastuksen: ”Kyllä se nyt on niin, että tämän voittojen ja kultamitalien sarjan niin pituus-, nopeus- kuin maratonrunkkauksessakin ovat mahdollistaneet kielletyt aineet. Minä olen käyttänyt kahvia. Olen pahoillani. Tiedän, että olen ollut esikuva monelle nuorelle, ja nyt olen tuottanut pettymyk-

sen.” Sitten hän nousisi ylös lähteäkseen, mutta hänen verryttelyhousujensa läpi pullottava, ennennäkemättömän valtava elimensä tönäisisi pöydällä olevan mikrofonin lattialle. Kameroiden salamavalot välkkyisivät, ja hän poistuisi kilpa-areenoilta petollisena mutta silti ikuisiksi ajoiksi ihmisten mieliin painuneena lajilegendana. ”Roni oli kova”, he sanoisivat toisilleen. ”Ja niin oli hänen kalusakin, pelonsekaista kunnioitusta herättävä Excullibur.”

Oikeasti Roni ei ollut tyytyväinen vehkeeseensä. Eikä hän ollut nimennyt sitä Exculliburiksi. Se oli Vesseli, oli ollut jo pitkän aikaa. Eihän se mikään maailman hienoin nimi ollut, mutta ei sitä oikein voinut enää muuttakaan. Vesseli oli nykyisin varmasti Nikon, Saran, Juken ja Marissan ohella hänen läheisin ystävänsä. Tai oikeastaan kaikkein läheisin.

Roni heitti vihkonsa pöydälle. Pian siihen, Runkku- ja pornopäiväkirja ykköseen, tulisi lisää merkintöjä. Viime aikoina niitä olikin syntynyt oikein ennätysvauhtia. Syynä huipputahtiin oli kaikkialle maailmaan levinnyt covid-19 ja sen seurauksena se, että Roni oli pysytellyt koko kevään kotonaan. Vaikka monet menivät takaisin kouluun ja lähiopetukseen pariksi viimeiseksi viikoksi, Roni pysyi kotona ja keskittyi lähinnä käsitöihin.

Ihan koronaviruspandemian alkuaikoina Ronista tuntui monta kertaa, ettei hän saanut henkeä ja oli aivan kuo-